

студентові усвідомити цілі й завдання вивчення дисципліни, вибрати прийнятну для нього освітню траєкторію, ознайомитися зі структурою й змістом навчального курсу.

2. Змістовний компонент, в який входять інформаційні ресурси, що підтримують виконавчий етап дидактичного процесу (електронний підручник, демонстраційні приклади, електронний конспект лекцій, завдання для самостійного виконання тощо).

3. Контрольний компонент, що надає можливість організації контролю й самоконтролю засвоєння знань.

4. Довідково-інформаційний компонент, в якому міститься різна довідкова інформація.

5. Науковий компонент: найцікавіші реферати, кращі доповіді студентських наукових конференцій, завдання студентських олімпіад (можливо, з рішеннями), роботи учасників наукового гуртка, теми наукових розробок кафедри тощо.

Подібні розробки спрямовані на використання в інтегрованій багатоконпонентній моделі інформаційного освітнього середовища (ІОС) вузу, реалізація якої повинна бути здійснена завдяки розвиненій комунікаційній інфраструктурі. У перспективі ІОС та її компоненти повинні інтегруватися в освітній Інтернет-портал університету, тому надалі при розробці інформаційних освітніх ресурсів нами передбачається використання найбільш прогресивних і популярних засобів створення документів і додатків для мережі Інтернет.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК МЕТОД АКТИВНОГО ПІЗНАННЯ

Білоусько Т.М., к.е.н., доцент

Полтавський університет споживчої кооперації України

Інформатизація освіти в Україні – один з важливих аспектів, який стосується основних напрямів модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Велика роль надається самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Дистанційне навчання – засноване на сучасних інформаційних і комунікаційних технологіях навчання та підвищенні кваліфікації.

Аналіз впровадження дистанційного навчання показує, що до реального контингенту потенційних студентів можна віднести тих, хто часто перебуває у відраджених, військовослужбовців, територіально віддалених слухачів, людей з фізичними вадами, тих, хто поспішує навчання й роботу, співробітників, що підвищують свою кваліфікацію

тощо. Також такий вид навчання має позитивне значення під час роботи з віддаленими філіями ВНЗ.

Ефективність дистанційного навчання для випускників і студентів полягає і в тому, що можливість навчатися дистанційно не обмежує можливості навчатися й удосконалюватися у професійній діяльності під час роботи на підприємстві. Цей рівень освіти студенти вважають цілком достатнім і можливим для здійснення своїх життєвих планів. Багато хто з них вважає, що отримані знання відповідають успішній роботі.

Найбільш важливими компонентами дистанційного навчання є: створення практичних ситуацій під час навчального процесу, можливість проявити себе, самореалізуватися, чіткість організації навчального процесу, індивідуального підходу.

Вміння працювати в навчальному середовищі допоможуть студентам вирішувати проблеми з навчальним матеріалом і консультуванням на відстані у вільний час.

Для більшості студентів дистанційної технології навчання, незалежно від курсу, навчання дається легко та позитивно на них впливає. За час навчання вони опановують вміння самостійної роботи, підвищують свій рівень знань і отримують впевненість у своїх силах і планах на майбутнє. Можна зробити висновок, що студенти позитивно ставляться до дистанційного навчання.

Потенціал дистанційних технологій оцінюється високо. Однак до можливої заміни традиційних технологій дистанційними поки що ставляться обережно. Часто висловлюється думка про те, що будь-якій людині необхідно надавати альтернативу й свободу вибору освітніх технологій. Але є переконання, що за дистанційними технологіями – майбутнє. Студенти, що навчаються дистанційно, більш адаптовані до зовнішніх умов, вони більш самостійні, товариські й комунікабельні, не бояться приймати важливі рішення, а виходить, у сучасному світі бізнесу їм буде легше.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії.

Література

1. Ибрагимов И.М. Информационные технологии и средства дистанционного обучения: Учеб. пособие для студентов высших учебных заведений – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 336 с.